

„ZOSTAŇ DOMA“

To bola výzva posledných týždňov či mesiacov. Už tu boli rôzne pandémie, vírusy či vtáčia, prasacia chrípka, alebo iná potvora, čo trápila ľudí. No, vždy to bolo kdesi ďalej ako u nás, okrem karantény obce v 73-tom, čo si pamätajú mnohí z nás. To bola ale karanténa len „jednej obce“, teraz to zažil doslova celý svet. COVID-19 je to slovo, čo vyvolalo strach a obavy, čo bude ďalej. Nastal súhrn opatrení, ľudia zostali doma, deti nechodili do školy.

Nechcem písať o dopadoch a o smutných štatistikách, tých bolo v médiách dosť. Ako sa hovorí „všetko zlé je na niečo dobré“. Rozbehla sa krásna vlna pomoci a solidarity. Veľa ľudí začalo šiť rúška, prvých 35 kusov bolo rozdáných najstarším občanom už 14. 3., postupne sa začalo šiť takmer v každej domácnosti, kde bol šijací stroj.

Jedno veľké ĎAKUJEME patrí všetkým, ktorí šili rúška, ušitých bolo cez 2 000 kusov, všetkým ktorí požičali svoje stroje, o mnohých ani nevieme, ako veľmi pomohli svojim blízkym. Rozvážali sa potraviny dôchodcom, ktorí boli najviac riziková skupina. O pomocnú ruku nebola núdza.

V mnohých domácnostiach zavoňal čerstvo upečený chlieb a pečivo, ženy v sebe objavili nové remeslo, stali sa z nich krajčírky a pekáčky. Domácnosti sa rozrástli nielen o rúška, ale aj o ošatky a nové recepty. Oprášili sme spoločenské hry alebo turistické topánky, dorábali sa resty v domácnostiach, na záhradách, na ktorých akosi nebol čas.

Dúfam, že to dobré, na čo budeme spomínať, sa nevytratí. Nájdeme si viac času na rodinu, priateľov a naďalej bude u nás rozvonívať čerstvo upečený chlieb.

Myslím, že aj keď ešte nie je po všetkom, že aj túto pandémiu sme zvládli a zvládame na jednotku vďaka všetkým, ktorí nezištne pomáhajú. „A nech sa len skúsi vrátiť. Budeme pripravení!“

Tak sa držte priatelia, nech sú takéto choroby už len históriou.

A. K.

Koronavírus

*Prišla sem k nám korona,
škola je zrazu opustená.*

*Rúško musím nosiť stále,
aj u suseda v sade.*

*Byť celé dni doma zavretá,
pred celým svetom zamknutá.*

*Spolužiaci mi chýbajú,
zážitky s nimi sa mi len snívajú.*

*Už mám toho plné zuby, už mám toho dosť,
prebúdz sa vo mne smútok a zlosť.*

*Starí ľudia zomierajú,
blízky o nich prichádzajú.*

*„Korona“ - máme ťa už dosť,
chceme mať zase radosť.*

Nella Nováková

Kváskovanie

Ku kváskovaniu som sa dostala pred štyrmi rokmi. Na internete som náhodou našla stránku kde sa písalo o domácom kváskovom chlebíku. Upieť si doma kváskový chlieb bolo pre mňa veľkou výzvou a veľmi ma to lákalo. Tak som si našťudovala potrebné informácie, založila kvások z ražnej múky a vody a po 10 tich dňoch zrenia som skúsila upiecť chlieb. Bol jednoducho dokonalý chuťou, ktorá ma presvedčila o tom že odvtedy som chlieb v obchode nekúpila. Pečenie z domáceho tradičného kvásku má aj svoje zdravotné výhody, keďže v rodine máme rôzne intolerancie a alergie, domáce kváskové pečivo, chlieb a koláče sú pre nás tým najlep-

ším riešením. Najradšej majú deti škoricové osie hniezda, moravské koláče a croassanty. No a samozrejme rožky „80“ rokov, ktoré si pamätám ešte ja z detstva. Dnes už také rožky v obchode nekúpíte ale vďaka kvásku si ich môžete upiecť doma sami.

Kváskovanie sa stalo súčasťou našej rodiny. Môj kvások má už takmer 4 roky. Pečiem takmer každý deň a vďaka tomu máme stále doma čerstvý chlieb a pečivo. Práca s kváskom je veľmi krásna a pre mňa je to pri všetkých tých každodenných povinnostiach neskutočný relax. Ak pochopíte čaro kvásku, odmení sa vám dokonalými a chutnými dobrotami.

Anička Vedelová

Kváskovať som začala od marca tohto roku, keď som kvôli pandémie ostala doma z práce. Viedla ma k tomu zvedavosť, rada pečiem a skúšam nové veci. Kvások som dostala od kamarátky, nakoľko ja som človek nedomčekavý a nechcelo sa mi čakať na vypestovanie svojho kvásku. Hneď, ako som urobila prvý chlebič, ma to natolko nadchlo, že sa s tým nedalo prestať. Skrátka závislosť. A pocit, že viem čo v tom chlebíku, že je zdravší, že má doma úspech, už sa to nedalo zastaviť. Najradšej pečiem chlebičky, skúšam rôzne kombinácie či už mnou vymyslené alebo obkukané a vždy keď zarobím na chlebič, s nedomčekavosťou čakám, aký bude. Milujem to.

Alexandra Škutová

Kváskujem od septembra 2019. Doslova ma „prinútil“ Mirek, vrav nech skúsím, že mu z obchodu nechutí. Tak som si vypýtala od Moniky Olšovskej Čermákovskej kvások aj nejaký ten recept a skúsila. Začiatky boli všelijaké, no nevzdávala som to a doma veľmi chutili. Skúšala som aj sladké, no pečiem hlavne chlebičky.

Lenka Jakubová Janečková

PRÍHOVOR

ZOSTALI SME DOMA

Začiatkom februára, keď média hlásili prvých nakazených Korona vírusom v Taliansku a postupne v ďalších štátoch, sme vedeli, že jedného dňa tento vírus Prejde aj Slovenské hranice. Začiatkom marca – presne 10. 3. večer o 20:00 hod krízový štáb obce rozhodol o dočasnom uzatvorení školy a škôlky, no hádam ani jeden z prítomných si nepomyslel, že k jej opätovnému (aj keď len čiastočnému) otvoreniu príde až 1. júna.

Za týchto 82 dní sme v našich životoch zažili hocičo – strach, obavy, stres, ale aj solidaritu, srdečnosť a často aj úžasnú ochotu. Veľmi rýchlo mnohé šikovné ženy (aj muži) vytiahli šijacie stroje, navliekli nite a ochotne šili rúška, aby sme sa v Sološnici navzájom chránili. 200 rúšok sme dostali aj od spoločnosti CRH. Ešte raz ĎAKUJEM za každé jedno rúško pre seniorov, susedov, známych, za ochranné štíty, pomoc pri nákupoch pre starších susedov ale aj za trpezlivosť v čakaní pred pošťou, lekárňou či obchodom. Aj napriek drobným prehreškám musím konštatovať, že sme sa správali zodpovedne, navzájom si mnohí pomáhame a veríme, že tieto dobré vlastnosti sa u nás „udomácnia“ aj po Korone. No nepomáhali sme si len v rámci obce – 30 rodín sa zapojilo do zbierky, ktorú vyhlásilo NOTA BENE s názvom Pomôž prežiť jeden deň. Išlo o balíček, ktorý obsahoval niečo na raňajky, obed a večeru, nápoj, pochutinu, hygienické potreby ale aj knihu alebo iné veci pre potešenie, ktoré smerovali bezdomovcom. Keďže nemohli predávať časopis NOTA BENE, nemali financie ani na základné potraviny. Aj týmto našim darcom – ľuďom ochotným sa podeliť – odovzdávam od nich srdečné poďakovanie.

Nákupné centrá mnohí vymenili za vychádzky do lesa a tak sa počas víkendov zdalo, že parkovacie miesta pukajú vo švíkoch. Mnohí ste ma vyzývali, aby som zakázala návštevníkom vstup do obce. Nie je to v mojej kompetencii, ani žiadneho iného starostu na Slovensku. A keďže nás – resp. Roštún – neoficiálne navštívil aj Peter Pellegrini a spropagoval svoj výstup na sociálnych sieťach, niet sa čo čudovať turistom, že sa sem hrnuli v stovkách.

Slovenské štatistiky – čo sa týka nakazených – sú skvelé. Už menej skvelé sú štatistiky ekonomické – a aj prognózy. Podľa vybraných

daní od FO sa odvíja aj výška financií, ktoré štát posielal obciam. Prognózy nie sú optimistické, hovorí sa o znížení financií až o štvrtinu, čo by v našom prípade mohlo byť menej o cca 180.000 €. Aký bude skutočný finančný príjem obce je zatiaľ otáznosť, a teda aj výdavky sa snažíme koordinovať podľa toho, pričom sa „spoliehame“ najmä na ušetrné financie. Rozpočet obce nikdy nešiel na hranu a tak v rezervnom fonde máme financie, z ktorých sa chystáme financovať ďalšiu etapu kanalizácie, spolufinancovať projekt vybudovania odborných učební či opraviť cestu v areáli školy, ktorá sa mala začať už robiť, no vzhľadom na otvorenie školy sa začiatok presúva na začiatok prázdnin. Počas prázdnin sa tiež ukončí výmena ostatných starých okien v škole, čo spolu s výmenou svietidiel prispieje k úspore energií a zníženiu výdavkov za plyn a elektriku. Práce prebiehajú aj v budove na ihrisku – jej posledná etapa opravy spočíva vo vybudovaní plynového ústredného kúrenia a v zateplení celej budovy a novej fasády, čo sa bude financovať zo 75% zo Slovenského futbalového zväzu. V príprave je aj výmena oplatenia na ihrisku – múr, ktorý sa rozpadá, vymeníme za nové oplatenie, ktoré priestor viac otvorí a spojí s okolím. Pracujeme aj na projekte na rozšírení kuchyne v KD a výmene spotrebičov. Neustále nás zamestnávajú poruchy na prečerpávacej stanici a čističke, pričom tieto opravy sú finančne veľmi náročné. Preto opakovane apelujem na tých občanov, ktorí možno nevedomky hádzu do WC vlhčené utierky – je to materiál, ktorý sa NEROZLOŽÍ! Z toho dôvodu sa stovky týchto obrúskov zachytávajú do čerpadiel, ktoré sa musia denne čistiť. Financie, ktoré musíme vynaložiť na opravy a ich údržbu – či už na prečerpávacej stanici alebo na čističke – by sa dali použiť každý rok na nové detské hracie prvky na detské ihrisko, na zlepšenie výučby v škole, na výsadbu stromov alebo lokálne opravy chodníkov... a stačí tak málo – vyhadzovať vlhčené obrúsky do koša...

Áno, niekedy stačí málo, aby bol svet krajší – pomôcť susedovi s nákupom, vysadiť kvety s deťmi do spoločných záhonov na ulici, so susedom urobiť hojdačku pre deti z ulice, rozdeliť sa s priasadami či kvetmi, posunúť nepotrebné veci tým, ktorých potešia alebo im pomôžu ale aj mnoho iných jednoduchých vecí, pretože z malých kvapiek sa skladá more a z malých dobrých skutkov sa skladá dobrý svet.

ĎAKUJEM všetkým Vám, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispievate k lepšiemu životu v našej obci a prajem Vám, aby ste mali v živote šťastie na správnych ľuďoch okolo seba a aby ste všetky krízy, ktoré Vás v živote čakajú, zvládli prekonať a ísť vpred.

Anna Čermáková

ODPAD NÁŠ KAŽDODENNÝ

Príspevky o odpadoch zaraďujeme do každého čísla nášho spravodaja. Väčšinou sme sa venovali triedenému zberu ako sklo, plasty, papier. Dnes sa vrátame k odpadu komunálnemu.

Komunálny odpad zberáme do zberných nádob, ktoré máte vo svojich domácnostiach. Ich objem je pri menších nádobách 120 litrov a väčšie nádoby majú objem 240 litrov. Občania si vyberú aj frekvenciu vývozu – jeden alebo dva krát za mesiac. A podľa toho je aj platba za vývoz odpadu. Často sa stretávame s názorom – ja nemám žiaden odpad, tak prečo mám platiť? V prvom rade je to povinnosť, ktorá vyplýva zo zákona – ak vlastník v obci nehnuteľnosť ste poplatníkom a teda platíte za odpad. Z poplatku, ktorý vyberie obec na odpadoch, zabezpečujeme vývoz kontajnerov na cintorín, ako aj likvidáciu nadrozmerného odpadu. Od roku 2019 štát zaviedol aj poplatok za uskladnenie odpadu na skládkach. Výška poplatku závisí od „percenta vytriedenosti odpadu“. Ľudovo povedané – vypočíta sa podiel vytriedeného odpadu (zelený odpad, sklo, plasty, papier, nadrozmerný odpad, železo, elektroodpad a pod) na všetkom odpade (teda najmä komunálny odpad). V roku 2018 bolo percento vytriedenosti v našej obci cca 28 %, platili sme 10€ / tonu odpadu. V roku 2019 sme stále na podobných percentách, avšak poplatok je pre vytriedenosť od 20-30% v sume 22€/ tonu. A v roku 2021 to bude 27€/ 1 tonu odpadu.

Ak sa dostaneme nad 30% v tomto roku, tak v nasledujúcom roku bude opäť poplatok 22€. Pri vytriedenosti nad 40% bude v roku 2021 poplatok 12 €. Z toho vyplýva, že našou spoločnou snahou bude aj naďalej triediť odpad a vytvárať nové možnosti, ako percento vytriedenia zvýšiť. Rezervu máme najmä v zbere železa ako aj v zelenom odpade, ktorý tvoríme všetci. Patrí sem pokosená tráva, bio odpad z domácností a podobne. Avšak doteraz nie je umožnené obciam zahrnúť množstvo odpadu z domácnostiach kompostovísk do tohto podielu. Ostáva nám veriť, že naši zákono-

darci sa nad tým v najbližších mesiacoch zamyslia a pomôžu obciam popasovať sa aj s týmto problémom.

Ďakujeme, že sa aj naďalej zapájate do triedeného zberu odpadu v našej obci.

OPĎ SME NEZÍSKALI DOTÁCIU Z ENVIROFONDU

Envirofond podporuje projekty zamerané na životné prostredie. Ku koncu minulého roka obec podala dva projekty – prvý na vybudovanie kanalizácie od č. domu 374 po 332 a druhý projekt je zameraný na zateplenie školy. Výška dotácie, ktorú sme žiadali bola pri každom projekte zhruba 200.000 €. Bohužiaľ, dotácia sa nám neušla.

Obec má v súčasnosti teda jedinou možnosť ako budovať kanalizáciu a to z vlastných finančných prostriedkov. Momentálne sme požiadali projektanta o aktualizáciu rozpočtu aj v inej časti obce (projekt je z roku 2006), aby sme mohli správne posúdiť, kde budeme pokračovať v jej budovaní. Po kanalizácii volajú občania zo všetkých koncov obce, naopak, tam, kde je kanalizácia vybudovaná sa stretávame s tým, že občania sa zdráhajú napojiť na kanalizáciu. O ich dôvodoch sa tu nebudeme rozpisovať, riešime to pri odôvodnených príčinách individuálne posunutím termínu pripojenia, avšak každý, kto má nehnuteľnosť v časti obce, kde je vybudovaná kanalizácia, je povinný napojiť ju.

Pri napojení ste povinný uzatvoriť s Obcou Sološnica zmluvu o pripojení. Odpíšte stav vodomeru (ten môže byť prekontrolovaný) a prídte v úradných hodinách na Obecný úrad.

K dnešnému dňu máme odkanalizovanej cca 55% obce.

Sološnický spravodaj

TERAZ V TOM NIE SME SAMI

Prežívame takú karanténu, ktorú teraz žijúci národ nezažil. V sedemdesiatych rokoch však bola epidémia slintavky a tiež bola prísna karanténa, ktorá sa však s dnešnou nedá porovnať. Sú medzi nami pamätníci, ktorí zaspomínali...

- To asi nebolo všade. Pamätám sa na to, že keď sme chceli opustiť Sološnicu, museli sme ísť na červený kríž (bol tam kde bol Hajduchov obchod, predtým škôlka). Tam sme museli všetko dať zo seba dolu, dali nám biele plachty a veci nám dali dezinfikovať. Este aj peniaze nám prežehlovali. Keď sme boli všetci poobliekaní, viedli nás celú skupinu až za Sološnicu, ako je teraz benzínka, až tam nám mohol zastaviť autobus, ktorý išiel z Mikuláša do Malaciek. Keď som sa vrátila domov už som musela byť v karanténe. Já si to tak pamätám.
- Chodila som na strednú školu do Senice, bolo mi sedemnášť, prešla som touto očistou iba raz. Aby som mohla chodiť do školy, bývala som u spolužiačky Evy Saglenovej a vrátila som sa až po skončení karantény. Viem, že to bolo v januári, boli sme zo školy na lyžárku a bola som rada, že som sa ho mohla zúčastniť. Naši im potom za to, že sa o mňa starali dali morku.
- Bola som tehotná, zavretá v Sološnici, do roboty som nemohla, a Jari robil na cementárke a býval v Rohožníku na štadióne, ... zdá sa mi že to trvalo asi 2 týždne.
- Jáj, keby toto tiež netrvalo dlho, ale táto pliaga nebezpečnosti asi predčila všetky karantény a infikovanosť všetky predošlé aké tu kedy boli, že viac ako 100 rokov nepamätajú...
- Ja som bývala u spolužiačky v Devínskej a to očistné stanovište na rascestí pred Sološnicou si tiež dobre pamätám, ale vtedy v našich rokoch si myslím, že sme to brali ako krátkodobú zmenu.

na auto. Všetky verejné miestnosti boli uzavreté. Od 2. januára až do 12. februára bola uzavretá aj ZDS. Všetky osoby ktoré opúšťali našu obec museli prejsť dôkladnou dezinfekciou. Celá karanténa trvala po dobu 6 týždňov.

Kultúrne-osvetová práca ~
Keďže sa v tomto roku v zimných mesiacoch vyskytla slintavka, divadelný súbor Osvetovej besedy nemohol pokračovať v nácviku divadelnej hry a z toho istého dôvodu sa nemohla uskutočniť rada ďalších kultúrno-osvetových podujatí a politicko-výchovných akcií. V kluboch, kružkách a kolektívoch umleckého smeru pracovalo v tomto roku celkom 63 členov.

Dňa 2. januára tohto roku v dôsledku výskytu slintavky u poľnohospodárskych zvierat hlavne u hospodárskeho dobytku bola v našej obci nariadená karanténa a celá obec bola uzavretá. Niekoľko domov u nás nezastavoval ani vlak a cez našu obec nemohli prechádzať žiadne vozidlá. Neskôr sme mohli prejsť, ale iba po dôkladnej dezinfekcii.

Vo dvore štátneho majetku bola zaregistrovaná prísna karanténa niekoľko foto miest bolo ohniskom nákazy. Účtovníci a ostatný personál nemohli opustiť. Tu spávali aj sa stravovali. Potraviny privážané do našej obce sa na okraji dediny prekládali z auta

Zdroj Facebook

NÁZORY ĽUDÍ

Tak ako všetkým občanom terajšia situácia znepríjemňuje život, osobitne dôchodcovia vo vyššom veku majú mnohé prekážky, ktoré často sami nedokážu riešiť. Je to v prvom rade nedostupnosť zdravotnej starostlivosti - nepracujú odborné ambulancie lekárov, kto ich nutne potrebuje, vie o čom hovorím. Netrápia nás také problémy ako nosenie rúšok (mimochodom ešte raz ďakujeme za prvé rúška, ktoré sme si našli v poštovej schránke), pretože sa zdržiavame takmer len doma. Okolo domu je vždy dosť práce v udržiavaní čistoty, práce v záhradke, skleníku. Pribudla nám starosť o varenie - predtým sme si nosili obedy zo školskej jedálne. Našťastie nám nákup potravín zabezpečuje náš syn, hoci nebýva v Sološnici. Chýba nám osobný kontakt s rodinou, i keď sme takmer denne on-line v spojení, ba dokonca touto formou vyučujem vnučka bývajúceho v Malackách hre na flautu (je žiakom ZUŠ). Najviac to bolelo na veľkonočné sviatky, kedy sa tradične u nás stretávala celá rodina - tento rok sme boli sami dvaja. Vo voľnom čase sledujem vysielanie televízie, ale i dianie v obci, dokončujem práce na jednej publikácii ako i recenzii knihy priateľovi. Tešili sme sa na radostnú udalosť v rodine - naša vnučka mala dlhodobý stanovený termín svadby v máji, bohužiaľ, „zlá korona“ donútila tento termín posunúť. Tak ako ostatní občania (každá veková skupina rieši svoje problémy) sa snažíme toto obdobie zvládnuť.

Ferdinand Foltýnek

11. marca 2020 sme sa dozvedeli, že z dôvodu svetovej pandémie budú dočasne zatvorené všetky školy. Mňa ako učiteľky sa to priamo dotýkalo. Zo dňa na deň sa nám zmenil zabehnutý režim. V prvých dňoch sme si užívali voľna ako cez prázdniny. Nikto nevedel dokedy bude táto situácia trvať a preto nám to bolo vzácné. Netrvalo dlho a zatvorili sa aj brány podnikov, firiem, rôznych služieb i obchodov, okrem potravín a drogérie. Z práce musel zostať doma i manžel. Vtedy sme si uvedomili, že to žiadne prázdniny nebudú. Ako prvá s vyučovaním cez počítač začala dcéra. Keďže študuje na gymnáziu, ich možnosti boli od začiatku lepšie pripravené na spôsob takéhoto vyučovania. Zo začiatku dostávali úlohy v písomnej forme a museli vypracovávať rôzne projekty, pokusy a prezentácie. Neskôr škola rozbehla on-line vyučovanie za účasti profesora všetkých žiakov z triedy. To znamená, že aj keď necestujú do školy, vyučovanie prebieha v svižnom tempe a venuje sa mu niekoľko hodín denne. Úlohu učiteľa som musela na seba prebrať ja, a v prípade otázok sa jej snažím pomôcť. Vďaka dnešnej technike nám výrazne pomáha aj Google.

V prípade nášho syna, ktorý študuje na ZŠ, bol prechod na diaľkové štúdium zložitejší. V prvých týždňoch nebolo doriešené vy-

učovanie „na diaľku“. Úlohy prichádzali len sporadicky cez aplikáciu Edupage. S prichádzajúcimi dňami sa škola musela prispôbiť danej situácii a tiež začala s on-line vyučovaním, čo bolo veľkým prínosom pre rodičov aj deti, pretože majú učivo vysvetlené po odbornej stránke.

Z týchto dôvodov bolo nutné, aby sme sa vyučovaniu venovali oveľa intenzívnejšie. Oprášili sme vedomosti z geometrie, literatúry a iných predmetov. Niektoré úlohy nám dali poriadne zabráť, ale aj s pomocou „Uja Googla“ sme sa s nimi popasovali. Postupne sme si na tento spôsob vyučovania zvykli.

V našom prípade sú deti už viac-menej samostatné a dokážu sa sústrediť na jednotlivé úlohy aj doma. Náš obdiv ale patrí rodičom malých prváčikov či druháčikov, ktorí museli na seba prebrať rolu učiteľa v oveľa väčšej miere, aby naučili svoje deti doma písať, čítať, počítať.

Čo sa nás dospelých týka, tak nám táto nútená dovolenka prišla vhod. Konečne sme si mohli doma porobiť kopu vecí, ktoré sme stále odkladali, pretože nebol na ne čas. V klude sme si mohli robiť okolo domu a nemuseli sme sa nikam ponáhľať. Tento režim sme využili aj na to, aby sme trávili viac času s deťmi a chodili sme na vychádzky po okolí.

Všetkého veľa škodí a už mi je dlho za mojimi deťmi z triedy Sovičky. Dúfam, že táto karanténa čoskoro skončí a ešte sa v tomto školskom roku spolu stretneme.

J. K.

Po počiatočnom šoku zo situácie, v ktorej sme sa všetci ocitli, kedy som napäto sledovala najnovšie správy, prišla fáza vyrovnávania sa. Zaobstarali sme si rúška, s čím nám pomohla úžasná kamarátka Zuzka a maminka, ktoré sa na rozdiel od mňa ihly „neboja“. Objednala som knihy s domácim precvičovaním gramatiky a dikťátov. Zistila som, že od hladu neumrieme a že ani o prácu neprídem, napriek tomu, že pracujem v cestovnom ruchu. Do „práce“ a na vyučovanie sme mohli prísť v pyžame či v teplákoch. A najmä, bola som viac času so svojou rodinou, doslova som videla svojich synov rásť. Raňajkovali sme, obedovali a aj večerali sme spolu. A to aj vo všedné dni. Počas karantény sme na fľaške odchovali ovečku, sledovali sme ako sa z vajčiek vyliahli malé červienky a aj to ako opustili svoje rodné hniezdo. Prežili sme jednu zlomenu, more odrením a nerovo pri sporáku, keď sa mi nič už vážne nechcelo.

Správy sledujem čoraz menej a čoraz menej sa stresujem. Vidím ako sa opatrne zaplňajú ulice, a ako sa do nich „vracia život“. Práca z domu nám „po krk“ na najbližšie roky a vstávať skoro do práce mi vôbec nevádi. Teším sa z detského kriku na našej ulici, z príslušbu otvárania škôl a začiatku tréningov a tiež z toho, že si pracujúci „v prvej línii“ konečne vydýchnu. A tak trochu dúfam, že sa všetci poučíme a že nebudeme brať všetko ako samozrejmosť.

Sabina Šperglová

COOP JEDNOTA

Tak, ako COVID-19 zasiahol do našich životov, zasiahol aj do prevádzkovania nášho Supermarketu. Predavačky - matky školopovinných detí zostali doma a nám nezostalo nič iné ako skrátiť otváraciu dobu. Nebolo to ľahké rozhodnutie, verte mi, ale nedalo sa inak. U mnohých zákazníkov sa nestretlo s veľkým pochopením, no napriek tomuto kroku sme sa snažili vyjsť všetkým maximálne v ústrety, o čom svedčia aj naše tržby, ktoré sme dosiahli. A do toho ešte prišli Veľkonočné sviatky i keď iné ako po iné roky. Dodávky tovaru viazli, sortiment ovocia a zeleniny bol slabý kvôli uzavretým hraniciam. Výpadok droždia sa stal problémom č. 1. Zato ale nemohol COVID-19, ale výmena baliacich strojov. Na začiatku karantény sa zákazníci zamerali na čistiacie a dezinfekčné prostriedky. Potom prišli na rad trvanlivé potraviny ako sú cestoviny, konzervy, paštéty, múky, cukor... Chápem, nikto netušil, čo nás čaká. Avšak hitom tejto doby sa stali kváskovacie múky. Mamičky, ktoré zostali so svojimi ratolesťami doma sa pustili do vypekania nielen tradičného, ale skúsali aj chleby, rožky a zdravšie koláče, čo môžeme považovať za pozitívnu stránku tejto nečakanej situácie.

Je pravdou, že s vládnyimi nariadeniami, ktoré sa menili každým dňom, prišlo aj veľa problémov. Zákazníci nechápali prečo musia nakupovať iba do nákupných vozíkov, prečo dôchodci majú svo-

je vymedzené hodiny na nákup, atď. Tak ako sa menili nariadenia, stúpala aj nervozita. Neraz sme sa stali hromozvodom nádvok a osočovania. Ak mal niekto pocit, že sme sa správali neprofesionálne, chcem sa touto cestou všetkým zákazníkom ospravedlniť. Nechcem všetkých hádzať do jedného vreca, sú aj takí, ktorí chápu túto netradičnú situáciu, sú trpezliví a milí, s dobrým slovom a úsmevom, začo sme im vďační.

Všetci si už prajeme jedno, aby sa toto všetko čo najskôr skončilo, aby sme sa mohli na vás usmiať bez rúšok a aby sa náš život vrátil do normálnych kolají. My už sme urobili prvý krok, konečne máme otvorené 12 hodín každý deň. Tak teraz je na rade CORONA. Musí odísť alebo sa s ňou naučíme žiť!

Prajem v mene celého nášho kolektívu všetkým hlavne veľa zdravia, trpezlivosti a spokojnosti!

Vedúca predajne COOP Jednota Sološnica

PREDSTAVUJEME

MARTA BORDÁKOVÁ SUDCA Z ĽUDU

Keď začiatkom roka 2010 prišla z Okresného súdu v Malackách požiadavka, aby obec navrhla dve osoby – mladšie dôchodkyne, na funkciu sudcu z ľudu, ticho som závidela, že som v takej pozícii, že sa nemôžem prihlásiť. Veľmi by ma táto práca bavila. Tak sme navrhli pani Annu Zavadskú, ktorá nemala žiadne iné aktivity a bol predpoklad, že bude túto funkciu vykonávať. Druhá bola Marta Bordáková, ktorá síce ešte v tom čase nebola ešte dôchodkyňa, ale mala dosť dovolenky a na pojednávanie si ju vždy čerpala. Ich prácu by som Vám rozhovorom s Martou Bordákovou chcela priblížiť.

Ako často chodíš na pojednávania ?

Na pojednávanie som chodila 1-2 krát do mesiaca. No od 1. 8. 2019 je v platnosti novela Trestného poriadku, na základe ktorej bude senát rozhodovať iba v prípadoch, v ktorých pôjde o obzvlášť závažný zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov. To znamená, že teraz dokončujeme začaté senátne prípady a potom už bude väčšinou rozhodovať samosudca.

Máš určené zameranie ?

Som členkou trestného senátu.

Na pojednávaní ste ako prísediaci oblečení v civile ?

Nie, na súde sme oblečení v taláre s fialovým lemovaním.

Materiály k prejednávanej veci dostávate dopredu ?

Dopredu dostanem doporučenou poštou pozvánku s dátumom pojednávania a menom osoby, ktorej sa vec týka. Ak mi dátum nevyhovuje, musím sa ospravedlniť.

Keď vieš dopredu, aký prípad bude prejednávaný môžeš odmietnuť sa zúčastniť ?

Odmietnuť zúčastniť sa prejednávanej veci by som mohla v prípa-

de ak osobu bližšie poznám alebo by som mohla byť voči nej zaujatá. Ale nič také som za tých skoro 10 rokov nezažila.

Na pojednávaní je sudca a 2 prísediaci (sudcovia z ľudu). Predpokladám, že hlasujete o návrhu sudcu. To znamená, že ho môžete prehlasovať a nesúhlasíte s jeho návrhom?

Senát sa skladá z troch členov. Predseda senátu a dvaja prísediaci. Každý z nás má jeden hlas, takže sa môže stať, že prísediaci by mohli sudcu prehlasovať. Sudca nás vždy oboznámi s dolnou a hornou hranicou trestu daného prípadu, s pritažujúcimi a poľahčujúcimi okolnosťami (priznanie viny, výpis RT, ľútosť). Všetci sa potom vyjadríme k trestu.

Stalo sa niekedy že ste sa ako prísediaci nezhodli so sudcom ?

V našom senáte sme nemali prípad, že by sme sa nezhodli so sudcom. Sudkyňa s ktorou ja pracujem v senáte sa skoro vždy prikláňa k spodnej hranici trestu a snaží sa pôsobiť skôr výchovne ako prísne. Samozrejme všetko závisí aj od prístupu obžalovaného.

Hovorí sa, že sudcovia majú dobrý plat. Keďže aj prísediaci ste „malí sudcovia“ tak aj pre Vás je to zárobková činnosť?

Neviem, aký plat majú sudcovia. Keď som začínala bol paušálny príspevok vo výške 2 €, cestovné vo výške cestovného lístka a ak pojednávanie trvalo viac ako 4 hod. tak aj výška platného stravného. Teraz je paušálny príspevok 5 € a je jedno, či trvá pojednávanie pol hodiny alebo 8 hodín. Ja túto funkciu vykonávam preto, lebo právo ma vždy lákalo, bol to môj maturitný predmet a tiež som ho chcela študovať na vysokej škole, čo sa mi nepodarilo.

Môžeš nám prezradiť podľa Teba najzaujímavejší prípad zo súdu, ktorý si zažila ?

O prípadoch rozprávať nemôžem i keď pojednávania sú verejné. V rokoch 2010-2011 bol prípad krádeže, na ktorý sa nedá zabudnúť. Jedna 80 ročná pani - vdova, bezdetná, mala v decembri 2009 nachystaných 1 milión slovenských korún uložených podľa veľkosti. Na druhý deň ich mala so svojou neterou odvieť na výmenu za eurá do banky. V noci ju okradli traja nepľnoletí páchatelia. Ja som nechcela veriť, že mohla mať toľko peňazí. Vypadala úboho. Zo spisu a z výpovedí som sa dozvedela, že jej manžel pracoval v jednej firme v Gbeloch, pestovali a predávali zeleninu. Po jeho smrti jedla len suché rožky, nekúrila si, cez zimu sa zdržiavala vo vstupných priestoroch predaje Jednoty, kde sa zohrievala. Z peňazí si nič neužila. Samozrejme, že nepľnoletí páchatelia boli len vykonávatelia krádeže.

Marti ďakujem a prajem Ti spravodlivé spolurozhodovanie.

MH

ZATVORENIE ŠKÔL POČAS PANDÉMIE

Na začiatku školského roka 2019/2020 nikto neočakával takú náhlu zmenu, ktorú sme tu nemali dlhé roky. Pandémiu a zatvorenie škôly si nikto ešte ani nevedel predstaviť v januári tohto roka. V marci sme už pociťovali strach zo strany rodičov o ich deti. Denne som dostávala otázky, kedy zatvoríme školu a ako zabezpečíme zdravie detí. Zrazu prišlo k zatvoreniu, každý očakával, čo sa bude diať ako bude uskutočňovať vyučovanie. Nikto nevedel ako dlho bude toto obdobie trvať. Domáce úlohy sme zadávali spolu s materiálmi cez EduPage. Komunikovali sme s rodičmi a pomáhali im prekonať toto obdobie, ktoré nebolo ľahké ani pre žiakov a rodičov a ani pre učiteľov. Učiteľia sa museli neustále vzdelávať a zdokonaľovať v novej forme vyučovania. Rodičia spolupracovali s učiteľmi a naučili sa úplne nové zručnosti, ktoré doteraz nevyužívali v plnej miere. Týmto by som chcela zo srdca poďakovať rodičom, učiteľom a žiakom, že túto novú situáciu zvládli. Ak by som to chcela ohodnotiť známku, tak na výbornú. Vyučovanie sa uskutočňuje online prostredníctvom videokonferencií a zadávaním domácich úloh a materiálov. Samozrejme, že táto forma vyučovania nenahradí v plnej miere a bežné vyučovanie nám všetkým chýba. Učiteľ nemá spätnú väzbu a nevie zhodnotiť ani kvalitu získaných vedomostí. Vyučovanie touto formou má aj svoje výhody, a to je predovšetkým individuálne tempo vzdelávania. Každý žiak postupuje svojím vlastným tempom, podľa aktuálnej nálady a možností. Samozrejme žiak má presne nastavené pravidlá svojho štúdia,

a to predovšetkým termíny zadaných úloh. Preto je to ťažšie pre rodičov, lebo sú tými motivátormi a tými, ktorí riadia čas a žiak musia denne usmerňovať. V tomto čase sme museli pristúpiť aj k individuálnemu posudzovaniu žiakov na základe ich technických možností, ktoré majú doma. Venujeme sa však aj individuálnemu vzdelávaniu žiakov so špecifickými potrebami vzdelávania, vyžaduje si to však náročnú prípravu učiteľov. Domácu prípravu hodnotíme v tomto čase slovné, čo je oveľa zložitejšie a pre žiakov však viac motivujúce. Doteraz sa v plnej miere s týmto slovným hodnotením nestretli.

V tomto školskom roku sme mali tiež prvýkrát zápis do prvého ročníka, a to formou elektronickej prihlášky. Prihlásilo sa nám 25 detí, no však niektoré deti budú mať odklad a preto otvoríme v budúcom školskom roku jednu triedu. No najviac sa tešíme, kedy sa všetci spolu stretne v škole bez obmedzení a v bežnom režime. Táto pandémia nás všetkých naučila vážiť si bežné veci v našom živote a tešiť sa z maličkostí.

Riaditeľka ZŠ Sološnica

OZ po dlhšom plánovaní schválilo dňa 20.4.2020 VZN o čiastočných príspevkoch zákonných zástupcov v školských zariadeniach. Toto VZN prináša k 1. septembru 2020 viaceré zásadné zmeny :

- upravuje výšku školného v MŠ na 197 €/mesiac, pričom obec bude prispievať vo výške 182 €/mesiac deťom, ktoré majú trvalý pobyt na území obce aj ich zákonný zástupca je občanom Sološnice
- výška poplatku za ŠKD je určená v sume 10 €/mesiac
- odhlasovanie v ŠJ sa bude dať urobiť deň vopred do 14:00 hod.

OLTÁR

O tom, že náš kostol patrí medzi naozaj vzácne, netreba polemizovať. Veď je oficiálne zaradený medzi národné kultúrne pamiatky. Dala by sa o ňom napísať aj celá kniha, veď sa v ňom nachádzajú krypty, vzácne náhrobné kamene, obrazy, sochy, organ či kazateľnica, no najmä oltár.

Pôvodný kostol v Sološnici pochádzal zo 14. storočia a bol zasvätený svätému Osvaldovi. Nový kostol, postavený na základoch starého kostola, prestavený po pohromách, ktoré postihli Sološnicu, v roku 1699 dostal aj nových patrónov a to Všetkých Svätých, je postavený v barokovom slohu, čomu nasvedčujú typické prvky vo vnútri kostola. Maľovka pochádza z roku 1880 – 1890. Vo vnútri sa nachádzajú tri oltáre. Jeden hlavný a dva vedľajšie, z ktorých jeden je tzv. oltár kráľov. Sú na ňom sochy kráľov i výsostné ozdobu zodpovedajúce kráľom.

No pre ostatné mesiace to neplatí – hlavný oltár tam chýba. Od roku 2016 bol postupne rozoberaný a teraz sa nachádza v ateliéroch Štátneho pamiatkového úradu, kde prechádza reštaurovaním. Ak by sme chceli zistiť význam slova „oltár“, našli by sme vo wikipédii vysvetlenie: „je miesto, na ktorom sa v náboženstve prináša dar ako obeť. Pre oltár kresťania v latinčine nepoužívali bežného slova ara, ale zaviedli nový názov Altare – vyvýšené miesto“. Hlavný oltár sa nachádza v časti kostola nazývanej presbitérium, ktoré je podľa pravidiel stavania kostola otočené vždy na východ.

Aj keď liturgia svätej omše sa postupne menila a v kostoloch pribudli obetné stoly, na ktoré sa prinášajú dary, mnohí z nás priniesli v ostatných mesiacoch „finančnú obeť - dar“ aj na oltár. Vaše finančné príspevky – dary spolu s dotáciami od Bratislavského samosprávneho kraja, Ministerstva kultúry a Obce Sološnica, príspevky za obľátky ako aj z koncertov a Červeného kríža zabezpečili, že sa z celkovej sumy 98.000 € prefinancovalo viac ako 50.000 €. V tomto roku farský úrad získal z MK SR dotáciu vo výške 9.000 €. Postupne sa opravili sochy, hlavný oltárny obraz. V najhoršom stave bola drevná hmota – ak by sa nezačalo s opravou, je vysoko pravdepodobné, že o cca 10 rokov by bola v stave, že by nebolo možné ju opraviť a tak by len „dožila“ možno ďalších 10 rokov.

Podľa vyjadrenia pamiatkového úradu, ak budeme vedieť doplatiť financie, bude možné v nasledujúcom roku oltár postupne inštalovať späť.

Obraciam sa preto na všetkých čitateľov – ak je to vo vašich možnostiach, môžete finančne prispieť na túto národnú kultúrnu pamiatku aj vy prevodom na účet farského úradu IBAN: SK17 0900 0000 0050 6067 1378 alebo priniesť v hotovosti priamo kňazovi. Na obálku alebo do správy pre prijímateľa uveďte text: OLTÁR. Spolu tak prispějeme k tomu, aby tento vzácny oltár videli aj ďalšie generácie Sološničanov.

Srdečne ďakujeme každému darcovi, ktorý prispel alebo prispel a vyprosujeme hojné Božie požehnanie.

LEKÁREŇ

Už koncom februára, keď sa k Slovensku koronavírus blížil, sme pociťovali zvýšenú návštevnosť lekáreň. Od 6. marca, keď bol potvrdený 1. prípad, a to ešte v našom okrese, počet pacientov sa zdvojnásobil. Vypuklo šialenstvo zásobovania a všetci začali hŕfne nakupovať vitamíny (hlavne C a D), zinok, rôzne doplnky na zvýšenie imunity, teplomery a prípravky s obsahom paracetamolu. Veľký záujem bol o rúška, dezinfekciu, rukavice, po ktorých bol dovtedy v lekárnach minimálny dopyt a do konca marca sme vypredali všetky zásoby, ktoré sme mali naskladnené. Obmedzili sme predaj paracetamolu na jedno balenie pre 1 pacienta, čím sme len odsunuli jeho úplný výpadok. Zvýšil sa záujem aj o lieky na recept, keďže všetkým boli rozposlané SMS, aby pre koronavírus nechodili k lekárovi osobne, ak to nie je nutné, ale využili predpisovanie liekov cez e-recept a liek si vyzdvihli v ktorejkoľvek lekárni. Zvýšil sa aj počet telefonátov od pacientov, ktoré sme ani nestíhali všetky dvíhať, či máme otvorené a či máme to, čo potrebujú. Do toho pribudli problémy so zásobovaním, ktoré nestíhali a najviac žiadané prípravky nevedeli dodať a jeden čas dodávali len lieky – žiadny doplnkový sortiment. Pribudli nám pacienti, ktorí „utiekli“ z Bratislavy a nastahovali sa do svojich chalúp na vidieku. Aj oni potrebovali svoje predpísané lieky a potrebovali si aj mnohé veci dokúpiť. Pri tom všetkom sme museli dodržiavať hygienické opatrenia – dezinfikovanie, priebežné zatváranie kvôli zapínaniu germicídneho žiariča. V súčasnosti si to vieme zabezpečiť aj v priebehu otváracích hodín, keď je menej pacientov. Pacienti odvtedy vstupujú v rúškach, po jednom, dezinfikujú si ruky alebo nosia rukavice, dodržiavajú odstupy, čo bude ešte nejaký ten mesiac trvať. Zaujímavé bolo sledovať ako sa rozbiehalo nosenie rúšok. Ako prví začali nosiť rúška mladší muži, potom ženy a ako poslední začali nosiť rúška alebo aspoň pokrývať dýchacie cesty dôchodcovia. Od 18. marca sme museli pristúpiť k obmedzeniu otváracích hodín, keďže školy ostali zatvorené, časť personálu ostalo s deťmi doma a keďže máme na starosti aj pobočku našej lekáreň v obci Kuchyňa, museli sme aj tam zabezpečiť prevádzku, aby ľudia nemuseli cestovať po okrese. Stretli sa

dve protichodné situácie – zvýšila sa návštevnosť lekáreň a zároveň klesol počet pracovníkov. Chceli sme mať pravidelne otvorené, nie každý deň inak, preto sme pristúpili k tomu, že doobeda bola otvorená pobočka v Kuchyni, lebo tam ordinovali v tom čase aj lekári a poobede od 13.00 do 17.30 + v sobotu doobeda sme mali otvorenú lekáreň v Sološnici. Od apríla sa nám podarilo otváracie hodiny predĺžiť aspoň tak, že v utorok a vo štvrtok bolo otvorené celých 10 hodín a od mája sme sa vrátili k štandardným otváracím hodinám 7.30 – 17.30 a v sobotu 8.30 – 11.00. Mnohým sa toto obmedzenie nepáčilo, lebo si chceli všetko vybaviť doobeda a chcem sa im týmto ospravedlniť, ale robili sme čo sa dalo. Väčšina lekární na Slovensku a aj v zahraničí muselo z personálnych, ale aj karanténnych dôvodov obmedziť otváraciu dobu príp. úplne zatvoriť, lebo lekáreň môže byť otvorená len za prítomnosti farmaceuta. Ako zdravotnícke zariadenie sme nemali a ani nemáme vyhradené hodiny pre dôchodcov. Postupne sa nám podarilo zohnať rúška, rukavice, dezinfekcie, teplomery aj rýchlotesty na COVID-19, takže momentálne sme dobre zásobovaní, ale čo ma veľmi mrzí, sú ich vyššie ceny. V súčasnosti sa situácia už stabilizovala a nápor pacientov sa vrátil k normálu.

V zdravotníctve táto situácia donútila zdravotníckych pracovníkov oveľa viac používať e-zdravie. Mnohí lekári začali predpisovať e-recepty, čomu sa dlhodobo bránili a pacienti zistili, že na svoje lieky nemusia dlhé hodiny čakať v čakárni u lekára, ale vedľa si mnohé veci vybaviť telefonicky, e-mailom alebo vhođením objednávky liekov do schránky. Mne osobne vyhovuje, že pacienti vstupujú do lekáreň po jednom a môžem sa s nimi otvorenejšie porozprávať, lebo nie je každému príjemné rozoberať svoj zdravotný stav pred ostatnými ľuďmi, často známymi, príbuznými či susedmi.

Chcem pochváliť prístup sološnických žien na čele s pani starostkou, ktoré včas zareagovali a medzi prvými sa postarali o šitie rúšok pre svojich spoluobčanov, hlavne dôchodcov. Veľmi nás tým odbremenili. Patrí im za to veľká vďaka. Veľké povzbudenie a potešenie sme cítili vždy, keď si na nás spomenuli tí, ktorí nám darovali rúška, ochranné štíty a podelili sa s nami o všelijaké vlastnoručne napečené dobroty, dokonca k nám dorazila aj jedna veľká torta. Všetkým Vám za to úprimne ďakujeme a nezabúdame.

ĎAKUJEM všetkým za trpezlivosť, disciplinovanosť a zodpovednosť s ktorou zvládajú toto neľahké obdobie. Dúfam, že to najhoršie máme za sebou a prajem všetkým veľa síl zvládať stále pretrvávajúce obmedzenia.

V SOLOŠNICI SÚŤAŽILI DÔCHODCI Z OKRESU MALACKY

Pre nás dôchodcov v Sološnici sa rok 2020 začal skutočne netradične. Ešte sme sa ani nespamätali z vianočných sviatkov a z príchodu Nového roku, už sme mali povinnosti pri "Obecnej zabíjačke, ktorú síce organizovala obec, ale aj my dôchodci sme prispeli rôznymi zabíjačkovými špecialitami, o ktoré bol veľký záujem a všetkým prítomným chutili.

Koncom januára 2020 nás čakala ďalšia výzva – organizovanie akcie 4.ročníka kartovej hry JOKER, ktorú naša ZO JDS Sološnica organizovala v spolupráci s OO JDS Malacky. Po registrácii všetkých súťažiacich privítala prítomných p. Mária Kvaššayová, predsedníčka ZO JDS Sološnica, p. Anna Čermáková, starostka obce Sološnica, popriala súťažiacim, aby im dobre išla karta a aby sa v Sološnici dobre cítili a p. Ružena Mrázová, predsedníčka OO JDS Malacky, ktorá bola zároveň hlavným rozhodcom súťaže, pripomenula súťažiacim niektoré z pravidiel hry a popriala všetkým veľa zdraru v hre a aby súťaž prebiehala v duchu fair play.

Táto kartová hra je populárna medzi seniormi, ktorí si týmto precvičujú svoju pamäť a výsledkom bolo, že v prvom ročníku sa do hry zapojilo 42 súťažiacich a v tomto 4. ročníku to bolo už 72 súťažiacich, z toho bolo z Malaciek 10, z Plaveckého Štvrtka 4, z Jablonového 7, z Kostolišťa 5, zo Zohoru 4, z Plaveckého Podhradia 2, z Plaveckého Mikuláša 6, z Kuchyne 11, z Rohožníka 6, z Marianky 4 a zo Sološnice súťažilo 14 účastníkov.

Súťažilo sa pri 18 stoloch a približne po dvoch hodinách úporného boja boli známi prví postupujúci do semifinále, ktorí hrali pri piatich stoloch a víťaz z každého stola postúpil do finále. Takže o konečné umiestnenie sa rozhodovalo medzi Jaroslav Antálek – Malacky, Juraj Slivka – Plavecký Mikuláš, František Báchor – Plavecké Podhradie, Mária Lutzbauerová – Kostolište a Marta Dinušová – Sološnica. Finále bolo skutočne veľmi napínavé a stav bol dlho vyrovnaný až nakoniec rozhodli posledné dve hry, kde si zabez-

pečil prvé miesto p. František Báchor z Plaveckého Podhradie, druhý bol p. Jaroslav Antálek z Malaciek a tretia bola p. Marta Dinušová zo Sološnice. Pre víťazov boli pripravené ceny, diplomy a upomienkové predmety z obce, ktoré im budú pripomínať dosiahnutý úspech v súťaži kartovej hry JOKER. Víťazom srdečne zablahožela p. Ružena Mrázová, Anna Čermáková a Mária Kvaššayová a nakoniec všetci prítomní odmenili víťazov a ostatných súťažiacich veľkým potleskom.

V rámci dňa nás prišla pozdraviť p. Dankovičová z OO PZ Malacky, aby nás seniorov poučila, ako sa zachovať pred rôznymi podvodníkmi, aby sme sa nedali oklamať podvodnými telefonátmi, prízvukovala nám nedôverovať cudzím osobám, ktoré pod rôznymi zámlenkami sa vtierajú do našich príbytkov a tak dokážu okrádať seniorov. Priniesla a rozdala prítomným rôzne letáky s tematikou ochrany seniorov pred podvodníkmi. Zároveň pripomenula seniorom, že sú aj účastníkmi cestnej premávky, či už na bicykli alebo pešo, tak je potrebné, aby mali na svojom oblečení rôzne reflexné označenie a tiež rozdala prítomným niekoľko desiatok reflexných pásov.

Súťaž sa síce skončila, ale pre to, aby sa všetci v Sološnici dobre cítili a bolo všetko dobre zorganizované sa pričínili naši členovia, takže Ali Závadský a kolektív uvarili výborný guláš, Milka Čermáková a Olga Vajsábelová s úsmevom obsluhovali v bufete, Ali Šteffek, Lydka Vláciliková a Gitka Kopáčová so šarmom obsluhovali súťažiacich a ostatných prítomných, ktorí prišli povzbudiť svojich súťažiacich. Samozrejme na pochutenie nechýbali ani štrúdle, koláčiky, frgále a pačáčky, ktoré pripravili naše členky Milka Čermáková, Lydka Vláciliková, Anna Závadská a Mária Kvaššayová.

Na celkovej príprave nášho podujatia sa pričínili aj ďalší naši členovia Oľtília Vaňková, Marta Dinušová, Ján Sojka, Milan Vlácilík, Stázka Šteffeková, Marie Dinušová.

Všetkým členom ZO JDS Sološnica, ktorí sa pričínili o dobrý priebeh celej akcie zo srdca ďakujem.

Na záver môžeme skonštatovať, že to bola vydarená akcia a všetci prítomní odchádzali zo Sološnice spokojní a boli radi, že si mohli zahrať aj mimo súťaž. Prítomní odchádzali so želaním, že na budúci rok opäť prídu do Sološnice a dúfajú, že sa im bude dariť lepšie a budú z nich aspoň finalisti, alebo aj prípadní víťazi.

V Sološnici, 2. 2. 2020

Ing. Mária Kvaššayová
predseda ZO JDS Sološnica

ČO SA DIALO V NAŠEJ MATERSKEJ ŠKOLE POČAS PANDÉMIE?

Na základe rozhodnutia krízového štábu, ktorý zasadal v obci Sološnica 10. 3. 2020, bola prerušená prevádzka v MŠ. Rodičia sa túto správu dozvedeli prostredníctvom sms-ky, hlásenia obecného rozhlasu a tiež na fb materskej školy (MŠ). Veľmi si vážim pokojný postoj rodičov našich detí, ktorí napriek „náhle informácii“, poďakovali za správu a ani jeden z nich ju kriticky, či záporne nekomentoval. Rodičia boli zároveň na fb (MŠ) informovaní o spôsobe, akým si môžu vybaviť OČR a tiež o neplatení čiastočnej úhrady výdavkov v materskej škole (školné) počas prerušenej prevádzky v materskej škole.

Počas dňa učiteľov nás potešili priania niektorých rodičov s vyjadrením poďakovania za všetko, čo robíme pre našich škôlkarov v materskej škole. Mnohí z rodičov pri osobných stretnutiach vyjadrili svoj názor, že zostať so svojimi deťmi nonstop doma, pomáhať s online učením svojim starším školopovinným deťom a zároveň popri existenčných problémoch zvládať domácnosť a neustále sa domáhajúcu pozornosť malého škôlka je veľmi náročné.

Dňa 12. 5. 2020 sa osobne za dodržania hygienicko-epidemiologických opatrení zapisalo do našej materskej školy 12 detí. Žiadosti na prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie je stále možné doručiť i poštou (Materská škola, Sološnica 32, 906 37) alebo elektronickou formou, prostredníctvom e-mailu na mailovú adresu: msu.solosnica@gmail.com. Termín vydania rozhodnutí o prijatí dieťaťa na predprimárne vzdelávanie do materskej školy sa predlžuje do 15. júla 2020.

Na základe opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR a rozhodnutia Ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR sú vydané pokyny, upravujúce podmienky materskej školy na obdobie od 1. júna do konca školského roku 2019/2020 vo veciach prevádzky a vnútorného režimu materskej školy a podmienok na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia detí. Po vyhodnotení priesku-

mu medzi zákonnými zástupcami detí bude zabezpečená v súčinnosti so zriaďovateľom plynulá prevádzka materskej školy do konca školského roku 2019/2020. V triede môže byť maximálne 15 detí. S cieľom ochrany pred komunitným šírením ochorenia COVID – 19 v materskej škole, deti môžu prichádzať a odchádzať len s osobami, ktoré s dieťaťom žijú v spoločnej domácnosti. V prípade, ak bude touto osobou súrodeneц, musí byť starší ako 10 rokov. Zamestnanci MŠ zabezpečia každodenný ranný zdravotný filter, ranné meranie teploty detí v každej triede pedagogickým zamestnancom alebo iným povereným zamestnancom bezdotykovým teplomerom pri vstupe do materskej školy. Pri prvom nástupe dieťaťa rodič predkladá do materskej školy, alebo po každom prerušení dochádzky v trvaní viac ako tri dni písomné vyhlásenie o tom, že dieťa neprejavuje príznaky prenosného ochorenia a nemá nariadené karanténne opatrenie. Platí zákaz nosenia hračiek a iného materiálu alebo pomôcok z domáceho prostredia do materskej školy. V prípade, že u dieťaťa je podozrenie alebo potvrdené ochorenie na COVID_19, rodič bezodkladne o tejto situácii informuje príslušného vyučujúceho a riaditeľa školy. Povinnosťou zákonného zástupcu je aj bezodkladne nahlásenie karantény, ak bola dieťaťu nariadená lekárom všeobecnej zdravotnej starostlivosti pre deti a dorast alebo miestne príslušným regionálnym hygienikom. Za týchto podmienok je dieťa zo školy vylúčené. Pri pobyte v interiéri a v exteriéri materskej školy deti nemusia nosiť rúška. Materská škola do konca školského roku nebude organizovať žiadne spoločné akcie – rozlúčky s deťmi, besiedky, rozlúčky so školským rokom a iné hromadné podujatia. Materská škola sa bude ďalej zameriavať na rozvíjanie a upevňovanie kľúčových kompetencií detí potrebných pre úspešné zvládnutie vzdelávania v základnej škole. Zvýšená pozornosť bude venovaná rozvíjaniu a upevňovaniu hygienických návykov osobitne pred stravovaním a po príchode zvonku. Je potrebné dbať na to, aby si deti osvojili návyk umývať si ruky efektívnym spôsobom, ktorý zamedzuje prenos nákazy. MŠ zabezpečí organizáciu pohybu osôb pred svojimi vnútornými a vonkajšími priestormi, tak aby sa minimalizoval kontakt medzi osobami.

S takto upravenými podmienkami znovu ožijú steny materskej školy. Je nám ľúto, že sa do jej tried nebudú môcť vrátiť všetky deti.

Janka Šišková

MÁME NOVÚ ŠATŇU A BUDE AJ FESTIVAL NA 4 SUDOCH (SNÁĎ 12. 9.)!

Sološníckí divadelníci – pod týmto slovným spojením sa nena-
chádza konkrétny počet ľudí ani konkrétna náplň práce. Pod tým-
to slovným spojením ale vždy nájdete ochotu, radosť, pracov-
nosť a neuveriteľnú schopnosť zmobilizovať sa vždy, keď je to po-
treba. Dôkazom týchto slov je aj naša posledná akcia pod názvom
„REKONŠTRUKCIA ŠATNE ZA JAVISKOM V KD“. Tento málo známy
priestor slúžil viac-menej ako sklad pre starý nábytok atď. My sme
sa presne pred rokom rozhodli, že by sme ho radi zrekonštruovali
a využívali ako šatňu a priestor na skúšanie zároveň. S dovoľením
OÚ sme začali. Nechali sme si vypracovať grafický návrh rekon-
štrukcie, ktorý sa stal našim cieľom. Priestor sme vypratali, vymaľo-
vali sme, vymenili a natiahli novú elektriku, nakúpili nový nábytok,
svietidlá atď. Na toto všetko sme získali finančnú podporu z Nadá-
cie Volkswagen (1 000 €) aj z Malých občianskych projektov obce
Sološnica (2 x 500€). Zvyšok sme dofinancovali z našich vlastných
zdrojov (2% a vstupné z našich predstavení).

Všetko toto sa však podarilo spraviť iba vďaka tomu, že každú časť
rekonštrukcie sme spravili svojpomocne – boli to hodiny a hodiny
práce, ktorú tam dobrovoľne strávili divadelníci. Boli sme maliari,
stolári, elektrikári (našťastie sú medzi nami profesionáli ☺), upra-
tovači, montéri, dokonca pokladači kobercov! Každý si tam našiel
svoju časť práce a o to viac sme si k tomu miestu vytvorili vzťah a
vážime si ho. Veríme, že tam prebehne veľa podnetných debát a
kreatívnych skúšok a že aj vďaka tomu Vám prinesieme ešte veľa
nových inscenácií!

Na najbližšiu sa môžete tešiť 12. 9. na Festivale na 4 sudoch! Pláno-
vaný júnový termín sme presunuli na september vo viere, že v tom
čase už bude možné naše plány zrealizovať a stretnúť sa s Vami.
Ak sa Vám naša práca páči, najviac nás podporíte tým, že na náš
festival alebo predstavenie prídete. Vaša spätná väzba je našim
najväčším hnacím motorom. A ak ste ešte nevenovali Vaše 2%, aj
tie sú pre nás veľkou pomocou - vďaka tým minuloročným máme
novú šatňu!

Ešte raz chcem všetkým poďakovať. Urobili kus práce a opäť do-
kázali, že spolu vedia urobiť veľké veci – neobmedzením vekom ani
skúsenosťami – opäť sa prejavili ako fungujúci kolektív, plný elánu
do nových výziev a s cieľom vytvoriť niečo, čo sa na začiatku zdá
veľmi ťažké. Ako začiatok skúšania každej novej inscenácie. Je mi
ctou byť toho súčasťou.

S. Č.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

JUBILANTI: január – máj 2020

70 rokov Jana Baluchová ■ Jaroslav Kopáč ■ Štefánia Hajdúchová
■ Mária Surovičová ■ Emília Bírová

75 rokov Oľga Písečná ■ Mária Briestenská ■ Ivan Frúhauf ■ Eva
Dulanská ■ Ing. Margita Horecká ■ Valéria Poláková ■
Štefánia Vanišová ■ Terézia Kočíšková ■ Terézia Vaň-
ková ■ Emília Bírová ■ Veronika Gregorová

80 rokov Štefan Chvíl ■ Rudolf Eliáš ■ Mária Pátková

85 rokov Jozef Bartek

90 rokov Magdaléna Kohútová

V roku 2020 sa narodili:

Bíliková Nina ■ Kabátová Laura ■ Biksadský Patrik ■ Marčáková
Liliana ■ Čadová Zoja ■ Tardíková Sofia ■ Šišková Sofia ■ Mikušovič
Adam

Zomreli:

Miroslav Demko (59) ■ František Záhradník (60) ■ Rozália Horská
(80) ■ Cyril Šimek (79) ■ Veronika Konyariková (96) ■ Štefánia Kočíš-
ková (89) ■ Marián Jagnešík (62)

CORONAVIRUS

- slovo, ktoré sa od marca skloňuje snáď v každej rodine. Začali sa
nosiť rúška a vyhlasovalo sa heslo „zostaň doma“ a už aj malé deti
vedeli čo znamená slovo „karanténa“.

Keď nám bolo štátom nariadené zatvoriť prevádzky, tak si hovo-
rím „fajn, aspoň si odpočinem, porobím veci, ktoré stále odkla-
dám. Áno, týždeň, dva aj tri...“

To, že to bude trvať 7 týždňov mňa ani vo sne nenapadlo. A prav-
dupovediac, sama od seba by som na tak dlho ani prevádzku ne-
zatvorila. Pracovné tempo bolo nasadené a ťažko sa vychádza zo
zabehnutého, hlavne ak sa zaoberáte službou pre ľudí a tí stále
niečo potrebujú.

Zo začiatku sa to zdalo ako veľká katastrofa. No každá minca má
dve strany a tiež záleží z akého uhla pohľadu na to pozriete. Len si

zoberte fakt – v období karantény bolo krásne počasie. Čo povie-
te – lepšie, ako keby to bolo v zime? Príroda sa zobúdza, vtáčky
nám pospevovali, slniečko nám každé ráno prezrádzalo, že máme
ďalší voľný deň len pre seba.

Nazbierala som si veľa užitočných bylín, ktoré nám príroda ponú-
ka na uzdravenie. Stačí sa mi aj teraz len rozhladiť a zbierať čo
vidím. Veď nie nadarmo sa hovorí, že akú bylinku potrebuješ, prí-
roda ti ju ponúka až tak, že sa o ňu potkyáš každý deň.

Ľudia sa možno aj zamysleli nad tempom a spôsobom života. Ná-
kupné horúčky - reklamy z TV - AKCIE na tovar, práca, nadčasy...
Áno, chýbal príjem do domácnosti, ale dokázali ísť na úsporný re-
žim a to je obdivuhodné.

Tak, ako všetko má svoj zmysel a svoj koniec, tak aj tu prišiel oča-
kávaný deň, keď sa začali otvárať prevádzky.

Svoju prácu milujem a kontakt so zákazníkmi mi veľmi chýbal. Tak-
že hurá do práce...

„Slnko v duši“